

Λευκωσία, 15 Ιουνίου 2011

Αγαπητέ κύριε Αλέξιο,
Ευχαριστώ για το γράμμα σας της
23ης Ιουνίου (το πήρα σας 4 Ιουλίου) και
και τα όσα μου γράφετε για τη «Νε-
κρολογία Σολωμού».

Είναι πολύ τραγικά αυτά που έχουν
συμβεί στο νησί και οι ευδύνες
- πολιτικές και άλλες - είναι τερά-
στιες. Διάβασα πάλι αρκετές σελίδες
από το βιβλιαράκι του Γιώργου Τε-
νεκίδη «Οι νομικές διατάξεις του
Κυπριακού» (έκδοση Ιδρύματος Μεσο-
γειακών Μελετών), όπου διαπιστώνω
κανείς τα λάθη τα δικά μας και της
επιβίβασης των μετρήτων από τη δε-
καετία του 1950.

Έζησα την τραγωδία μας στα Ρε-
ζοκάρσας την περίοδο 2004-2006,
όταν επέτρεψαν οι κατοχικές
αρχές την επαναδραστηριότητα του

Ελληνικού Γυμνασίου. Αυτοί οι άνθρωποι
εκεί είναι όσα πιο γνήσια και ανδρικό
εξακολουθεί να υπάρχει. Τα παιδιά στο
εσχολείο, οι άνθρωποι - από έναν άλλο
κόσμο που δεν υπάρχει πια. Το πρό-
βλημα της κυρίας Δάφνης...

Δεν μπορέσα να κάνω φωτοτυπίες
και να σας στείλω τα κείμενα για
τον Σολωμό και τον Κάλβο. Ελπίζω
τις επόμενες μέρες η παροχή ηλεκτρι-
κού ρεύματος να διαρκεί περισσότερο
χρόνο και να σας στείλω τα κείμενα.
Σας αντιγράφω, για την ώρα, από το

δημοσίευμα του Βέν (1937), το από-
σπασμα από το κείμενο του Kind:
« Τα ποιήματα αυτά δεικνύουν
πλούτος εις υψηλές ιδέας και γνήσια
αιδηθήματα, τεχνάδων οίστρον της φαντα-
σίας και σπάνιον πλάθος εικόνων.
Αλλά είναι όφως τα ποιήματα αυτά
εις τήν γλώσσαν, η οποία δεν αντα-
ποκρίνεται ούτε προς το περιεχόμενον
ούτε προς την βγῆσιν αυτών». (1857)

Με ιδιαίτερη εκτίμησιν και φιλίαν
Λεύκιος Ζαφειρίου